

THIÊN CHÚA TỎ CHO CON NGƯỜI BIẾT ĐIỀU TỐT ĐIỀU XẤU!

... **Mẹ Marie-Thomas**, Bề Trên Tổng Quyền dòng Các Tiểu Muội Bảo Sanh Công Giáo, năm nay 53 tuổi, chào đời tại Ganges, gần Nimes, miền Nam nước Pháp. Sau 4 năm hành nghề hộ-sinh trong các vùng xa vùng sâu của nước Togo bên Phi Châu, Mẹ gia nhập dòng Tiểu Muội Bảo Sanh Công Giáo vào năm 1986. Xin nhường lời cho Mẹ Marie-Thomas nói về bổn phận của cha mẹ phải tiếp nhận con cái ngay từ khi chúng mới là bào thai trong dạ mẹ.

Tiếp nhận một đứa con chào đời là một biến cố vô cùng quan trọng. Quan trọng đến độ đôi vợ chồng phải sống trọn vẹn biến cố ấy ngay khi đứa bé mới thành hình trong dạ mẹ. Tôi thường khuyên các phụ nữ mang thai đừng đợi biết kết quả siêu-âm rồi mới thực sự sống tâm tình của một người mẹ, như người ta vẫn quan sát thấy như thế. Tuy nhiên không nên làm như vậy. Bởi lẽ đứa bé đã có mặt ngay từ đầu. Trái tim bà mẹ không nên kiên-nghịn triển nở theo tiết nhịp phát triển của đứa con. Khi người ta không chọn vô điều kiện đứa bé ngay từ đầu thì đó là một tình cảm thiên vị, không trung lập. Điều này có thể đưa đến những hậu quả không tốt cho cuộc sống của đứa bé ngay từ trong trứng nước.

Trong các nhà bảo sanh của chúng tôi, chúng tôi thường tạo một bầu khí thuận lợi cho một biến cố mà chúng tôi dùng từ hoa mỹ là “văn hóa thân phục”. Toàn cộng đoàn Chị Em chúng tôi sống và cầu nguyện cho các cuộc sinh nở. Xuyên qua các cử chỉ đơn sơ nhỏ nhặt nhất của chúng tôi, chúng tôi muốn biểu lộ chiều kích quan tâm sâu xa đến sự sống, cả khi đó chỉ là những chuẩn bị có tính cách thuần túy bệnh viện dành cho các cuộc lâm-bồn. Chúng tôi cũng đề nghị với các đôi vợ chồng một cuộc chuẩn bị tinh thần gồm bốn buổi hầu cố gắng hiến cho bậc cha mẹ một thời điểm để suy tư và lượng định điều họ sắp sống cũng như sẵn sàng khi biến cố lâm-bồn diễn ra để tiếp nhận một mầm sống được trao phó cho họ.

Nhiều người cha cảm động đến rơi lệ. Họ khám phá ra khả năng trao ban sự sống mà chính hiền thê họ cứ mang. Một trẻ sơ sinh chào đời đặt để mỗi cha mẹ trước mầu nhiệm các thể hệ nối tiếp nhau. “Con mình giống ai vậy?” Đó là câu hỏi đầu tiên mà mỗi cha mẹ thường đặt ra. Người ta tìm kiếm nơi khuôn mặt bé sơ sinh các nét giống với cha mẹ hoặc ông bà. Tôi nhớ như in tiếng kêu thốt lên từ lòng một bà mẹ trẻ:

- Mới cách đây hai tiếng đồng hồ tôi còn là con gái của mẹ tôi, bây giờ thì tôi là mẹ của con trai tôi!

Vào mỗi cuộc lâm-bồn, bậc cha mẹ nên dành thời giờ để chiêm ngắm đứa con mới chào đời. Vì lý do này mà nơi các nhà bảo sanh của chúng tôi, chúng tôi quan tâm sao cho cả người cha cũng có mặt trong phòng sinh. Người ta thường để mình bị cuốn hút vì những chuyện phụ thuộc như việc chuẩn bị để rời nhà bảo sanh. Nhưng chúng tôi muốn đôi vợ chồng phải dành thời giờ để chiêm ngắm và đặt câu hỏi về đứa con mới chào đời. Chẳng hạn như:

- Con, con là ai vậy? Con đến từ đâu? Rồi đây con sẽ nên như người thế nào?

Đứa bé được giữ kín trong dạ mẹ bỗng trong phút giây đang hiện diện trước mắt đôi vợ chồng. Đứa con là dấu chỉ hữu hình hiển nhiên của tình yêu phu thê. Trẻ sơ sinh này rồi sẽ lớn lên, trở thành cha mẹ, già nua và chết đi để trở về Nhà Cha trên Trời. Sự xuất hiện của bé sơ sinh nhắc chúng ta nhớ đến điều kiện sống của mỗi thọ sinh.

Ngoài ra, chúng tôi cũng có một nghi thức đặc biệt để chào đón một trẻ sơ sinh. Chúng tôi đánh ba tiếng chuông để báo hiệu có một trẻ chào đời, thường là vào cuối buổi đọc Kinh Chiều. Tiếng chuông

mời gọi mọi người dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA về một mầm sống mới khởi đầu. Toàn Cộng Đoàn Tiểu Muội quy tụ nơi nhà nguyện chung quanh cha mẹ và bé sơ sinh. Cùng với các Tiểu Muội, đôi vợ chồng đọc lời Kinh Dâng Hiến trẻ sơ sinh cho THIÊN CHÚA. Lời Kinh diễn tả ơn gọi làm người của mỗi thọ sinh và nhắc nhở mỗi thọ sinh phải trở thành người con của THIÊN CHÚA.

... THIÊN CHÚA lấy đất mà tạo ra con người, rồi lại đưa con người trở về đất. Người đã ban cho nó một số ngày và một khoảng thời gian, cho nó quyền thống trị vạn vật trên mặt đất. Người mặc cho nó sức mạnh tương xứng với mình, và theo hình ảnh mình mà làm ra nó. Người phú bẩm cho mọi xác phàm lòng kính sợ Người, để chúng thống trị muôn chim cầm thú. Người ban cho chúng trí khôn, lưỡi, mắt, tai và trái tim để chúng suy nghĩ. Người làm cho chúng được đầy kiến thức thông minh và tỏ cho chúng biết điều tốt điều xấu. Người đặt con mắt mình vào tâm hồn chúng, để chúng nhận ra các công trình vĩ đại của Người (Huấn Ca 17,1-9).

("Prier", (HORS-SÉRIE), l'aventure spirituelle, Naitre et renaitre, trang 6-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt